

gen. Tadeusza Bora-Komorowskiego

Dzielnice: Praga Południe

Osiedla: Gocław

Atrybuty:

Rok utworzenia nazwy: 1991

Opis

Tadeusz Marian Komorowski (1895-1966) - polityk, generał o pseudonimie "Bór". Pochodził z miejscowości Chorobród niedaleko Brzeżan, był absolwentem Wydziału Kawalerii Akademii Wojskowej w Wiener-Neustadt. Podczas wojny polsko-bolszewickiej, jako oficer Wojska Polskiego, walczył w starciu kawaleryjskim z Konarmią Siemiona Budionnego pod Komarowem (31 VIII 1920), za co został odznaczony Orderem Virtuti Militari. W dwudziestolecie międzywojennym pełnił obowiązki wykładowcy w wielu krajowych szkołach wojskowych. Dwukrotnie brał udział w Igrzyskach Olimpijskich - w Paryżu w 1924 roku zajął 26 miejsce we Wszechstronnym konkursie Konia Wierzchowego zaś w 1938 roku w Berlinie drużyna pod jego kierunkiem zdobyła srebrny medal. Podczas walk obronnych 1939 roku odpowiadał za osłonę Wisły na odcinku od Góry Kalwarii do Dębli. Od I 1940 roku związany był ze Związkiem Walki Zbrojnej Armii Krajowej, w VI 1941 roku stając się zastępcą jej dowódcy a po aresztowaniu gen. Stefana Grota-Roweckiego w III 1943 roku dowódcą całej organizacji. Zamieszkał wówczas w domu przy ul. Wspólnej 49. Był odpowiedzialnym za przeprowadzenie akcji "Burza" (wraz z przesuwaniem się frontu oddziały AK miały występować zbrojnie przeciwko uciekającym hitlerowcom i na zdobytych terenach jeszcze przed wkroczeniem radzieckich wyzwolicieli ujawniać się Rządowi Polskiemu w Londynie), jednak ze względu na zaistniałą sytuację podjął decyzję o wybuchu Powstania Warszawskiego, pozostawiając dowodzenie taktyczne gen. Antoniemu Chruścielowi "Monterowi". 30 IX mianowany został Naczelnym Wodzem a 5 X podpisał akt kapitulacji i dostał się do niewoli niemieckiej. po wyzwoleniu pozostał na emigracji w Londynie, gdzie przez ponad rok pełnił funkcję Naczelnego Wodza Polskich Sił Zbrojnych a Zachodzie a później obowiązki premiera Rządu Rzeczypospolitej na Uchodźstwie. Zmarł w Bletchle.

Spoczywa:

Cmentarz Wojskowy na Powązkach, kwatera 26 A, rząd O (BASZTA), miejsce 3, dokąd jego prochy zostały sprowadzone z cmentarza Gunnersbury w Londynie.

Upamiętnienia:

ul. Freta 8\10 -kościół św. Jacka - tablica (odsłonięcie - rok 1979).

ul. Grzybowska 79 - Muzeum Powstania Warszawskiego - tablica (odsłonięcie - 31 VIII 2008).

Cmentarz Powązkowski - Jego nazwisko umieszczone jest na grobowcu symbolicznym przywódców

Podziemnego Państwa Polskiego w Alei Zasłużonych (55 od strony zachodniej). Autorami projektu grobowca są Stanisław Jankowski Agaton, Zbigniew Gąsior z Parasola i Marek Moderau a renowacja nastąpiła dzięki funduszom zebranych podczas kwest Społecznego Komitetu Opieki nad Starymi Powązkami im. J. Waldorffa.

Ciekawostki

Przed wojną planowano na tym terenie zbudować lotnisko międzynarodowe, jednak strefa lotów została zbombardowana w 1939 przez Luftwaffe. Po wojnie lotnisko odbudowano jako sportowe, służące Aeroklubowi Warszawskiemu. W 1971 zapadła decyzja o budowie tu osiedla i w 1976 lotnisko przestało istnieć.

Stan obecny:

Bloki osiedla Gocław. Powstały między 1977 a końcem lat 80 wg proj. Tadeusza Mrówczyńskiego. Na budowę osiedla rozpisano konkurs międzynarodowy, w którym brali udział architekci ze stolic państw socjalistycznych. Konkurs, rozstrzygany w 1972 w Kazimierzu, wygrały ekipy z Belgradu, Moskwy i Warszawy (Bogusław Chyliński, Jacek Jedynak, Andrzej Skopiński i Jerzy Skrzypczak). Opracowaniem osiedla na podstawie zwycięskich prac zajął się T. Mrówczyński. Na 225 hektarach lotniska zbudowano 4 części osiedla. W 1977 uzbrojono teren, a pierwsi lokatorzy wprowadzili się w 1979 na teren Orlika. Osiedle przeznaczone jest całościowo dla ok. 40.000 osób.

Nr 10a: Przedszkole nr 380 Promyk Gocławia.

róg ul. gen. E. Fieldorfa: kapliczka, krzyż przydrożny.

Nr 31: **Szkoła Podstawowa** nr 185 im. UNICEF-u. Szkoła rozpoczęła działalność w 1987. W 1989 uczyło się tu już 723 osoby.

Przedszkole nr 407. Powstało w 1987

Data nadania nazwy: 1991.01.28. Wcześniej (1976.10.25 - 1991.02.28) ulica ta nosiła imię Aleksandra Zawadzkiego.
